

Ο περί Επιβαρυντικών Διαταγμάτων Νόμος του 1992 εκδίδεται με δημοσίευση στη Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 το Συντάγματος.

Αριθμός 31(Ι) του 1992

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΠΡΟΝΟΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΕΠΙΒΑΡΥΝΤΙΚΩΝ
ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ ΣΕ ΑΞΙΟΓΡΑΦΑ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

1. Ο Νόμος αυτός θα αναφέρεται ως ο περί Επιβαρυντικών Διαταγμάτων Νόμος του 1992.

Συνοπτικός
τίτλος.

2.—(1) Στο Νόμο αυτό—

Ερμηνεία.

«βαρυνόμενο στοιχείο» σημαίνει το περιουσιακό στοιχείο ή στοιχεία για τα οποία εκδόθηκε διάταγμα επιβάρυνσης δυνάμει του άρθρου 3·

«διάταγμα πώλησης» σημαίνει διάταγμα που εκδίδεται με βάση τις πρόνοιες του άρθρου 6·

«Δικαστήριο» σημαίνει Δικαστήριο αρμόδιας δικαιοδοσίας·

«εμπίστευμα μονάδων (unit trust)» σημαίνει εμπίστευμα που δημιουργείται με σκοπό, ή που έχει ως αποτέλεσμα, να παράσχει το δικαίωμα σε πρόσωπα που έχουν διαθέσιμα κεφάλαια για επενδυτικές διευκολύνσεις όπως συμμετάσχουν ως δικαιούχοι με βάση το εμπίστευμα σε οποιαδήποτε κέρδη ή εισοδήματα τα οποία προκύπτουν από την απόκτηση, διαχείριση ή διάθεση οποιασδήποτε περιουσίας·

«εξασφαλισμένο ποσό» σημαίνει το ποσό το οποίο εξασφαλίζεται με την έκδοση επιβαρυντικού διατάγματος·

«επιβαρυντικό διάταγμα» σημαίνει διάταγμα που εκδίδεται με βάση τις πρόνοιες του άρθρου 3·

«κυβερνητικά ομόλογα (government stock)» περιλαμβάνει ομόλογα ανάπτυξης (development stock), βραχυπρόθεσμα κρατικά άτοκα ομόλογα (treasury bills), πιστοποιητικά αποταμίευσης και οποιοδήποτε άλλο τύπο αξιογράφου που εκδίδεται στο όνομα συγκεκριμένου προσώπου, αλλά δεν περιλαμβάνει αξιόγραφο ταμιευτηρίου (saving bank) ή άλλο αξιόγραφο μη εκδιδόμενο στο όνομα του κομιστή·

«μέρισμα» περιλαμβάνει τόκους και κάθε μορφής εισόδημα ή ωφέλημα που προέρχεται από τα περιουσιακά στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 4(2)·

«ομόλογα (stock)» περιλαμβάνει μετοχές (shares), χρεόγραφα εταιρειών (debentures) και άλλα αξιόγραφα του νομικού προσώπου, ανεξάρτητα αν αυτά συνιστούν ή όχι επιβάρυνση πάνω στα περιουσιακά στοιχεία (assets) του εν λόγω νομικού προσώπου·

«οφειλέτης» και «πιστωτής» έχουν την έννοια που τους αποδίδεται στο άρθρο 3(1)·

«προσωρινό επιβαρυντικό διάταγμα» σημαίνει διάταγμα που εκδίδεται με βάση τις πρόνοιες του άρθρου 9.

(2) Για τους σκοπούς του άρθρου 3 αναφορά σε απόφαση ή διάταγμα του Δικαστηρίου θα θεωρείται ότι περιλαμβάνει αναφορά σε απόφαση, διάταγμα, εντολή (decree) ή διαιτητική απόφαση (award) (όπως και αν αυτή αποκαλείται) αλλοδαπού Δικαστηρίου ή διαιτητή (ή αλλοδαπού διαιτητή) η οποία είναι ή κατέστη εκτελεστή (είτε καθ' ολοκληρία είτε σε περιορισμένη έκταση), ως αν ήταν απόφαση ή διάταγμα των Δικαστηρίων της Κύπρου.

Επιβαρυντικά διατάγματα.

3.—(1) Όταν κατόπιν απόφασης ή διατάγματος Δικαστηρίου πρόσωπο καλείται να πληρώσει χρηματικό ποσό (οφειλέτης) σε άλλο πρόσωπο (πιστωτή), τότε, προς το σκοπό εκτέλεσης της απόφασης ή του διατάγματος, το Δικαστήριο, με βάση τις διατάξεις του Νόμου αυτού, δύναται να εκδώσει διάταγμα (το οποίο θα αναφέρεται ως επιβαρυντικό διάταγμα), με το οποίο επιβάλλει επιβάρυνση σε οποιοδήποτε συμφέρον, το οποίο ο εξ αποφάσεως οφειλέτης έχει επί περιουσιακών στοιχείων για τα οποία ο Νόμος αυτός εφαρμόζεται και τα οποία καθορίζονται στο διάταγμα, με σκοπό την εξασφάλιση πληρωμής του οφειλόμενου ποσού.

(2) Το Δικαστήριο, προτού αποφασίσει κατά πόσο θα εκδώσει επιβαρυντικό διάταγμα, εξετάζει όλα τα περιστατικά της υπόθεσης και ειδικότερα οποιαδήποτε ενώπιόν του αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με—

- (α) Την προσωπική και περιουσιακή κατάσταση του οφειλέτη και
- (β) το ενδεχόμενο ζημιάς άλλου πιστωτή του οφειλέτη από την έκδοση του διατάγματος.

(3) Το Δικαστήριο δύναται κατά την έκδοση του διατάγματος να επιβάλει όρους σχετικά με την πληροφόρηση του οφειλέτη και άλλου ενδιαφερόμενου ή επηρεαζόμενου προσώπου ή σχετικά με οποιοδήποτε άλλο ζήτημα, οι οποίοι κατά την κρίση του είναι αναγκαίοι και υπό τις περιστάσεις δίκαιοι.

(4) Το Δικαστήριο το οποίο εξέδωσε το επιβαρυντικό διάταγμα δύναται οποτεδήποτε, κατόπιν αίτησης του οφειλέτη ή άλλου προσώπου που δυνατό να έχει συμφέρον σε περιουσιακό στοιχείο στο οποίο αναφέρεται το διάταγμα, να εκδώσει διάταγμα δυνάμει του οποίου να ακυρώνει ή να διαφοροποιεί το επιβαρυντικό διάταγμα.

(5) Όταν επιβάλλεται επιβάρυνση με βάση τις πρόνοιες του Νόμου αυτού, το Δικαστήριο εκδίδοντας το διάταγμα δύναται να προβλέψει όπως η επιβάρυνση επεκτείνεται σε οποιοδήποτε μέρος ή άλλο εισόδημα πληρωτέο σε σχέση με το βαρυνόμενο στοιχείο.

(6) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (2) του άρθρου 5 διάταγμα επιβάρυνσης εκδιδόμενο με βάση τις πρόνοιες του παρόντος Νόμου θα έχει τις συνέπειες που αναφέρονται στο εδάφιο (1) του ίδιου άρθρου.

Περιουσιακά στοιχεία για τα οποία εκδίδεται το διάταγμα.

4.—(1) Τηρουμένων των προνοιών του εδαφίου (3) επιβάρυνση δύναται να επιβληθεί με την έκδοση επιβαρυντικού διατάγματος μόνο σε οποιοδήποτε συμφέρον που κατέχει ο οφειλέτης ως δικαιούχος σε περιουσιακά στοιχεία του είδους που αναφέρονται στο εδάφιο (2).

(2) Τα περιουσιακά στοιχεία που αναφέρονται στο εδάφιο (1) είναι—

- (α) Τα ακόλουθα ομόλογα:
 - (i) Κυβερνητικά ομόλογα,
 - (ii) ομόλογα οποιουδήποτε νομικού προσώπου το οποίο συστάθηκε στη Δημοκρατία της Κύπρου,
 - (iii) ομόλογα νομικού προσώπου το οποίο συστάθηκε εκτός της Δημοκρατίας της Κύπρου και τα οποία είναι ομόλογα εγγεγραμμένα σε μητρώο που τηρείται εντός της Δημοκρατίας.

(β) Μερίδιο σε εμπιστευμα μονάδων για το οποίο τηρείται μητρώο των μεριδιούχων οπουδήποτε εντός της Δημοκρατίας·

(γ) καταθέσεις σε Δικαστήριο (Funds in Court).

(3) Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται με έκδοση κανονισμών να τροποποιεί το εδάφιο (2) με την προσθήκη ή διαγραφή περιουσιακών στοιχείων τα οποία κατά τη γνώμη του Συμβουλίου έπρεπε να είχαν προστεθεί ή διαγραφεί, νοουμένου ότι στην περίπτωση προσθήκης νέου περιουσιακού στοιχείου η εν λόγω προσθήκη δε συνεπάγεται άλλες τροποποιήσεις στο Νόμο.

(4) Κανονισμοί που εκδίδονται με βάση το άρθρο αυτό κατατίθενται στη Βουλή των Αντιπροσώπων για έγκριση και ακολούθως εφαρμόζονται οι πρόνοιες του εδαφίου (2) του άρθρου 3 των περί Καταθέσεως στη Βουλή των Αντιπροσώπων των Κανονισμών που εκδίδονται με εξουσιοδότηση Νόμου, Νόμων του 1989 έως 1992.

99 του 1989
227 του 1990
27 του 1992.

Συνέπειες
επιβαρυντικού
διατάγματος.

5.—(1) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (2) η έκδοση επιβαρυντικού διατάγματος σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 3 θα έχει ως συνέπειες—

(α) Την επιβάρυνση του συμφέροντος του οφειλέτη στο περιουσιακό στοιχείο για το οποίο εκδίδεται το διάταγμα με την πληρωμή του ποσού το οποίο κατέστη οφειλόμενο δυνάμει της απόφασης του Δικαστηρίου με προτεραιότητα έναντι όλων των χρεών και υποχρεώσεων του οφειλέτη τα οποία δεν αποτέλεσαν το αντικείμενο προγενέστερων επιβαρυντικών διαταγμάτων στα αυτά περιουσιακά στοιχεία ή άλλων επιβαρύνσεων που δημιουργήθηκαν πριν από την έκδοση του διατάγματος με οποιοδήποτε νόμιμο τρόπο.

(β) Την απαγόρευση μεταβιβάσεων, πωλήσεων, πληρωμών ή άλλων συναλλαγών σχετικά με τα περιουσιακά στοιχεία τα οποία περιγράφονται στο εδάφιο (2) του άρθρου 4 άνευ επηρεασμού εκτέλεσης αποφάσεων ή διαταγμάτων του Δικαστηρίου που εκδόθηκαν πριν από την έκδοση του διατάγματος.

(γ) Την απαγόρευση πληρωμής μερισμάτων στο χρεώστη σχετικά με τα περιουσιακά στοιχεία που περιγράφονται στο εδάφιο (2) του άρθρου 4. Τα μερίσματα θα κατακρατούνται σε ξεχωριστό λογαριασμό και θα αποτελούν μέρος του βαρυνόμενου στοιχείου της περιουσίας.

(δ) Στην περίπτωση εμπιστεύματος μονάδων την απαγόρευση οποιασδήποτε απόκτησης των μονάδων ή συναλλαγής σχετικά με αυτές από οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ασκεί αρμοδιότητες βάσει του εμπιστεύματος.

(2) Το Δικαστήριο όταν εκδίδει διάταγμα καθορίζει τις συνέπειές του ανάλογα με το περιουσιακό στοιχείο για το οποίο ζητείται το διάταγμα και επιβάλλει τέτοιους όρους ή δίνει τέτοιες οδηγίες που κρίνει αναγκαίες ή συμπληρωματικές της καθοριζόμενης συνέπειας ή συνεπειών.

(3) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (4) του άρθρου 6 η έκδοση διατάγματος επιβάρυνσης δε λογίζεται ότι ισοδυναμεί με τρόπο εκτέλεσης της απόφασης του Δικαστηρίου.

(4) Το Δικαστήριο δύναται κατά την έκδοση του διατάγματος να καθορίσει τα πρόσωπα τα οποία δυνατό να επηρεάζονται από την

έκδοση του διατάγματος, περιλαμβανομένων και τρίτων προσώπων, προς τα οποία θα πρέπει να γίνει επίδοση του διατάγματος.

(5) Μετά την επίδοση διατάγματος σε οποιοδήποτε πρόσωπο δυνάμει των προνοιών του παρόντος Νόμου δημιουργείται υποχρέωση του προσώπου αυτού να συμμορφωθεί με το περιεχόμενο του διατάγματος.

Διάταγμα
πώλησης
περιουσιακών
στοιχείων.
Κεφ. 6.

6.—(1) Άνευ επηρεασμού των προνοιών του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου ή οποιοδήποτε άλλου νόμου σχετικά με την εκτέλεση αποφάσεων του Δικαστηρίου, περιουσιακά στοιχεία τα οποία βαρύνονται με διάταγμα εκδοθέν δυνάμει των προνοιών του παρόντος Νόμου πωλούνται, διατίθενται ή ρευστοποιούνται μόνο με διάταγμα Δικαστηρίου το οποίο εκδίδεται κατόπιν αίτησης του πιστωτή και το οποίο καλείται διάταγμα πώλησης.

(2) Το Δικαστήριο κατά την έκδοση του διατάγματος με βάση τις πρόνοιες του εδαφίου (1) δύναται να επιβάλει οποιοσδήποτε όρους τους οποίους κρίνει αναγκαίους για τη διασφάλιση των συμφερόντων όλων των ενδιαφερόμενων μερών, ανεξάρτητα αν είναι ή όχι διάδικοι.

(3) Το Δικαστήριο, προτού εκδώσει την απόφασή του σε αίτηση η οποία υποβάλλεται δυνάμει του εδαφίου (1), οφείλει να εξασφαλίσει τις απόψεις όλων των ενδιαφερόμενων μερών, περιλαμβανομένων του Επίσημου Παραλήπτη και Εφόρου Εταιρειών, των Συμβούλων της Εταιρείας ή άλλου νομικού προσώπου, με σκοπό την εξακρίβωση του συμφέροντος του οφειλέτη και του συμφέροντος όλων όσων δυνατό να έχουν συμφέρον στα βαρυνόμενα περιουσιακά στοιχεία ή δυνατό να επηρεάζονται από την πώληση, ρευστοποίηση ή διάθεσή τους. Για το σκοπό αυτό το Δικαστήριο δύναται να δώσει οποιοσδήποτε οδηγίες οι οποίες υπό τις περιστάσεις κρίνονται σκόπιμες και αναγκαίες.

(4) Το Δικαστήριο το οποίο επιλαμβάνεται αίτηση για την έκδοση επιβαρυντικού διατάγματος δύναται, αν αυτό περιλαμβάνεται στην αίτηση του πιστωτή, να διατάξει την πώληση, ρευστοποίηση ή διάθεση των περιουσιακών στοιχείων για τα οποία εκδίδεται το επιβαρυντικό διάταγμα και στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται οι πρόνοιες των εδαφίων (2) και (3) του παρόντος άρθρου:

Νοείται ότι η έκδοση επιβαρυντικού διατάγματος συνοδευμένου με διάταγμα πώλησης θα λογίζεται τρόπος εκτέλεσης της απόφασης του Δικαστηρίου.

Διορισμός
παραλήπτη.

7.—(1) Το Δικαστήριο όταν επιλαμβάνεται αίτησης για την πώληση, διάθεση ή ρευστοποίηση περιουσιακών στοιχείων βαρυνόμενων με επιβαρυντικό διάταγμα δύναται, αν αυτό ζητηθεί από τον αιτητή και αν το Δικαστήριο το κρίνει σκόπιμο, να προβεί στο διορισμό παραλήπτη για τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία με σκοπό την είσπραξη του εξασφαλισμένου ποσού.

(2) Με το διορισμό παραλήπτη δυνάμει του παρόντος άρθρου και τηρουμένων τυχόν όρων και οδηγιών που το Δικαστήριο θα επιβάλει, το βαρυνόμενο στοιχείο περιέρχεται στην κατοχή και προστασία του παραλήπτη για λογαριασμό του αιτητή και όλα τα δικαιώματα και υποχρεώσεις του οφειλέτη επί του εν λόγω περιουσιακού στοιχείου περιέρχονται στον παραλήπτη, μέχρις ότου ο παραλήπτης εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του και το Δικαστήριο ακυρώσει το διορισμό του.

(3) Άνευ επηρεασμού της γενικότητας του εδαφίου (2), παραλήπτης διοριζόμενος δυνάμει του παρόντος άρθρου έχει τις πιο κάτω εξουσίες, εκτός αν το Δικαστήριο κατά το διορισμό του εξαιρέσει ή αντικαταστήσει μερικές από αυτές:

Χωρίς έγκριση του Δικαστηρίου

- (α) Να εγείρει ή να υπερασπίζει οποιαδήποτε αγωγή ή άλλη νομική διαδικασία στο όνομα ή εκ μέρους του οφειλέτη σχετικά με το βαρυνόμενο στοιχείο·
- (β) να διορίζει δικηγόρο για να τον βοηθήσει στην εκτέλεση των καθηκόντων του·
- (γ) να συμβιβάζει οποιαδήποτε διαφορά μεταξύ του οφειλέτη και οποιουδήποτε άλλου προσώπου σχετικά με το βαρυνόμενο στοιχείο·
- (δ) να υπογράφει και να εκτελεί στο όνομα και για λογαριασμό του οφειλέτη όλα τα συμβόλαια, αποδείξεις και άλλα έγγραφα που σχετίζονται με το βαρυνόμενο στοιχείο·
- (ε) να εκδίδει, να αποδέχεται, να καταρτίζει και να οπισθογράφει οποιαδήποτε συναλλαγματική ή γραμμάτιο σε διαταγή, στο όνομα ή εκ μέρους του οφειλέτη σχετικά με το βαρυνόμενο στοιχείο·
- (στ) να εσπράττει εκ μέρους του οφειλέτη οποιοδήποτε ποσό καθίσταται πληρωτέο δυνάμει του βαρυνόμενου στοιχείου·

Με έγκριση του Δικαστηρίου

- (ζ) να πωλεί το βαρυνόμενο στοιχείο με δημόσιο πλειστηριασμό ή ιδιωτική σύμβαση·
 - (η) να εξασφαλίζει πιστώσεις, χρησιμοποιώντας το βαρυνόμενο στοιχείο ως εγγύηση με την υποθήκευσή του ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο και για το σκοπό αυτό να προβαίνει στην υπογραφή και εκτέλεση κάθε σχετικού εγγράφου·
 - (θ) να διανέμει το προϊόν πώλησης του βαρυνόμενου στοιχείου με τον τρόπο που αναφέρεται στο εδάφιο (5) του παρόντος άρθρου·
 - (ι) να προβαίνει σε οποιαδήποτε ενέργεια για διασφάλιση της αξίας του βαρυνόμενου στοιχείου και των συμφερόντων τόσο του οφειλέτη όσο και του δανειστή που απορρέουν από αυτό·
 - (ια) να διαχειρίζεται το βαρυνόμενο στοιχείο με οποιοδήποτε τρόπο κρίνει αναγκαίο για τους σκοπούς του διορισμού του·
 - (ιβ) σε περίπτωση μετοχών θα έχει και θα ασκεί τα ίδια δικαιώματα όπως και ο μέτοχος και το όνομά του καταχωρείται ως μέτοχος στο σχετικό Μητρώο με την ιδιότητα του παραλήπτη.
- (4) Τα έξοδα του παραλήπτη θεωρούνται έξοδα εκτέλεσης και αποτελούν μέρος του ποσού που εξασφαλίζεται με την επιβάρυνση.
- (5) Ο παραλήπτης κατά την πώληση του βαρυνόμενου στοιχείου διαθέτει το προϊόν πώλησης με την πιο κάτω σειρά προτεραιότητας:

- (α) Έξοδα πώλησης·
- (β) αμοιβή και έξοδα παραλήπτη ή άλλα παρεπόμενα έξοδα·
- (γ) τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 5(α) την πληρωμή του ποσού για το οποίο επιβαρύνθηκε το περιουσιακό στοιχείο·
- (δ) τυχόν υπόλοιπο πληρώνεται στον οφειλέτη.

(6) Το Δικαστήριο δύναται για οποιοδήποτε λόγο να τερματίσει το διορισμό του παραλήπτη και τον τερματίζει, όταν αυτός έχει εκπληρώσει τους σκοπούς για τους οποίους διορίστηκε.

(7) Το Δικαστήριο δύναται κατόπιν αίτησης του παραλήπτη ή άλλου ενδιαφερόμενου προσώπου να δώσει οποιαδήποτε οδηγία κρίνει αναγκαία σχετικά με την εκτέλεση των καθηκόντων του παραλήπτη, περιλαμβανομένης διαταγής για την αμοιβή του.

Πώληση
μετοχών.
Ειδικές
διατάξεις.

8. Στις περιπτώσεις όπου το βαρυνόμενο στοιχείο συνίσταται από μετοχές σε εταιρεία και η πώλησή τους διατάσσεται από το Δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 6 ή διενεργείται από παραλήπτη με έγκριση του Δικαστηρίου δυνάμει του άρθρου 7, τότε, εκτός αν το Δικαστήριο διατάξει διαφορετικά, η πώληση γίνεται με δημόσιο πλειστηριασμό και ακολούθως ισχύουν οι πιο κάτω διατάξεις:

(α) Η κατακύρωση της πώλησης στον ψηλότερο πλειοδότη είναι προσωρινή για περίοδο 21 ημερών και

(β) (i) μέχρις ότου εκπνεύσει η πιο πάνω περίοδος των 21 ημερών, αν οποιοσδήποτε άλλος μέτοχος της εταιρείας καταθέσει στο δημοπράτη το ποσό για το οποίο κατακυρώθηκε η ψηλότερη πλειοδότηση, τότε η προσωρινή κατακύρωση ακυρώνεται και η πώληση κατακυρώνεται οριστικά προς όφελος του εν λόγω μετόχου:

Νοείται ότι, σε περίπτωση κατά την οποία περισσότεροι του ενός μετόχου εξάσκησαν το προβλεπόμενο στην υποπαράγραφο (β)(i) δικαίωμα, η κατανομή των μετοχών μεταξύ τους γίνεται σε αναλογία του ποσοστού των μετοχών που κατέχει ο κάθε μέτοχος σε σχέση με τον άλλο· ή

(ii) αν η περίοδος των 21 ημερών εκπνεύσει και κανένας από τους μετόχους της εταιρείας δεν ενήργησε με τον τρόπο που αναφέρεται στην υποπαράγραφο (i), τότε η προσωρινή κατακύρωση της πλειοδότησης καθίσταται οριστική και παρά τις διατάξεις οποιουδήποτε άλλου νόμου ο αγοραστής, αφού καταβάλει το ποσό στο οποίο η πώληση κατακυρώθηκε, δικαιούται να εγγραφεί ως μέτοχος της εταιρείας για τον αριθμό των μετοχών που αγόρασε·

(γ) το Δικαστήριο δύναται να εκδώσει οποιοδήποτε διάταγμα ή να δώσει οποιεσδήποτε οδηγίες κρίνει αναγκαίες για εφαρμογή των προνοιών του παρόντος άρθρου.

Έκδοση
προσωρινού
επιβαρυντικού
διατάγματος.

9.—(1) Δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί αγωγή για χρέος ή για αποζημιώσεις δύναται κατόπιν αίτησης του ενάγοντος σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας να εκδώσει προσωρινό διάταγμα επιβάρυνσης με όλες ή μερικές από τις συνέπειες του διατάγματος επιβάρυνσης, όπως αυτό θα καθορίσει.

(2) Το Δικαστήριο εκδίδει το πιο πάνω διάταγμα, μόνο αφού ικανοποιηθεί ότι ο ενάγων έχει βάσιμη αξίωση και ότι με τη μεταβίβαση ή αποξένωση των περιουσιακών στοιχείων που αναφέρονται στο εδάφιο (2) τού άρθρου 4 δυνατό να μείνει ανικανοποίητη η απόφαση του Δικαστηρίου.

(3) Κάθε διάταγμα που εκδίδεται βάσει των πιο πάνω προνοιών πρέπει να περιλαμβάνει λεπτομερή περιγραφή των περιουσιακών στοιχείων που επηρεάζονται από αυτό, καθώς επίσης και το πρόσωπο (ή πρόσωπα) προς το οποίο το εν λόγω διάταγμα πρέπει να επιδοθεί.

(4) Οι πρόνοιες των άρθρων 7 και 9 του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου εφαρμόζονται στην περίπτωση διατάγματος επιβάρυνσης που εκδίδεται με βάση τις πρόνοιες του παρόντος άρθρου.

Κεφ. 6.

10.—(1) Το Ανώτατο Δικαστήριο δύναται να εκδώσει κανονισμούς για την επίτευξη των σκοπών και την καλύτερη εφαρμογή του Νόμου.

Εξουσία έκδοσης διαδικαστικών κανονισμών.

(2) Άνευ επηρεασμού της γενικότητας του εδαφίου (1) το Ανώτατο Δικαστήριο δύναται:

- (α) Να εκδίδει συμπληρωματικούς και συνεπακόλουθους κανονισμούς, όπως το Ανώτατο Δικαστήριο θα κρίνει αναγκαίο ή σκόπιμο. Το Δικαστήριο δύναται να εκδίδει κανονισμούς οι οποίοι να περιλαμβάνουν διαφορετικές πρόνοιες σχετικά με διαφορετική υπόθεση ή διαφορετικές τάξεις υποθέσεων·
- (β) να καθορίζει με κανονισμούς τον τρόπο εφαρμογής οποιουδήποτε διατάγματος που αναφέρεται στο Νόμο αυτό, την επίδοση ειδοποιήσεων, την έκδοση των διαταγμάτων, την ακύρωση διαταγμάτων και οτιδήποτε άλλο πιθανόν να είναι αναγκαίο για την αποτελεσματική εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου.

(3) Μέχρις ότου εκδοθούν κανονισμοί, τα Δικαστήρια δύναται να καταστήσουν αποτελεσματικές τις διατάξεις του Νόμου αυτού, εφαρμόζοντας, με τέτοιες τροποποιήσεις που κρίνονται αναγκαίες, τους ισχύοντες περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικούς Κανονισμούς και ειδικότερα τους κανονισμούς σε ό,τι αφορά:

- (α) Υποβολή αιτήσεων μονομερών ή με κλήση·
- (β) παροχή εγγυήσεων όπου εκδίδεται διάταγμα άνευ ειδοποιήσεως·
- (γ) επίδοση δικογράφων·
- (δ) υποκατάστατη επίδοση·
- (ε) ενόρκους δηλώσεις·
- (στ) προθεσμίες·
- (ζ) ακολουθητέα ακροαματική διαδικασία·
- (η) τέλη·
- (θ) εκτέλεση αποφάσεων και διαταγμάτων·
- (ι) και οποιοδήποτε συναφή κανονισμό που να καθιστά εφαρμόσιμες τις διατάξεις του παρόντος Νόμου.